

Συνδρομή έτησίαν
προπληρωτέα.

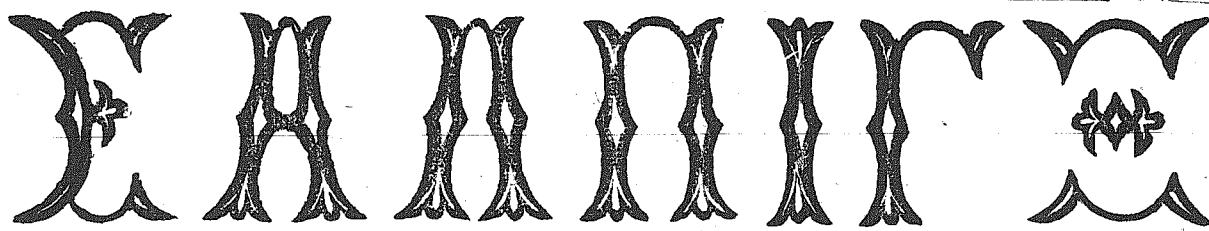
Εν ταῖς πόλεσι

τῆς Κύπρου Σελ. 8

Εν τοῖς χωρίοις 6

Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Κατασχέσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰσπραχ-
σεις καὶ διατριβαὶ κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΜΑΣ ΕΚΑΤΑΛΑΒΑΝ ΠΛΕΟΝ.

Τὴν προπαρελθούσαν Πέμπτην, μέλη τινὰ τῶν σχηματίσθεισων ἐπιτροπῶν ὅπως συνεργασθῶσι καὶ ἐνεργήσωσιν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς νήσου, συνήλθον εἰς Λευκωσίαν πρὸς σύσκεψιν καὶ ἐναρξίν τῶν ἐνεργειῶν τῶν, πρὸς σύνταξιν δηλονότι τοῦ παγκυπρίου ὑπομνήματος. Μέλη τινὰ, λέγομεν, διότι δὲν ἐθεωρήθη φαίνεται ἀντάξιον τοῦ κόπου νὰ συνέλθωσιν ἐν σώματι αἱ ἐπιτροπαί, οὕτω δὲ ἐκ μὲν τῆς Λεμησοῦ ἀντὶ τῶν ἑξ ὀκτὼ μόνον ἀπηλθόν, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, δύο ἢ τρεῖς ἑξ ἑκάστης πόλεως. Ἀκατανόητον φαίνεται ἡμῖν τὸ τοιοῦτο, διότι, διατὶ ἐδέχθησαν τὴν διὰ ψήφου ἀναθεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν ἀφοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐνεργείας τῶν πρόκειται νὰ ὑστερήτωσι; Ποῖον ἄλλο ἔργον καὶ καθήκον εἶνε προτιμώτερον καὶ ἀναγκαϊότερον τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος;

Καὶ ἂν μὲν ἦσαν ἅπαντες ἐκ τῶν προτέρων σύμφωνοι περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν τὸ κακὸν δὲν ἦτο τόσο μέγα· ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι διεφώνησαν ὡς πρὸς τοῦτο, διότι οἱ μὲν τῶν συνελθόντων ἐπρότειναν ὡς μόνον συντελεστικὸν μέσον τὴν ἀποστολὴν πρεσβείας οἱ δὲ ἠρκέσθησαν εἰς μόνην τὴν ἀποστολὴν ὑπομνήματος καὶ ὑπερίσχυσε ὡς μὴ ὠφελὲν ἡ ἰδέα τῶν τελευταίων.

Ἄγνωστοί εἰσιν ἡμῖν εἰσέτι, ὅπως γινώμεν καὶ κατὰ πόσον εἶνε ἰσχυροὶ, οἱ λόγοι, δι' οὓς ἐθεωρήθη περιττὴ ἡ ἀποστολὴ πρεσβείας, τοῦθ' ὅπερ καὶ ὁ τύπος σύμπακς ὑπεστήριξε καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἠσπάσθη καὶ υἱοθέτησεν. Εἶνε, πιστεύομεν, καθήκον τῶν μελῶν ἐκείνων, τῶν ἀπορριψάντων τὴν γνώμην ταύτην, νὰ δημοσιεύσωσι καὶ καταστήσωσι γνωστοὺς τοὺς λόγους τῶν πρὸς τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον, βλέπον αἰφνης τὴν ἀνατροπὴν σχεδίου ὑπὲρ τῆς συντελεστικότητος τοῦ ὁποίου ἠλπιζε, ἀπορεῖ καὶ ἐπαιρρίπτει μομφάς, ἀδίκους ἴσως, εἰς τὸν μὲν ἢ εἰς τὸν δέ, ὅτι ἄλλος δι' αὐτὸ καὶ ἄλλος δι' ἐκεῖνο δὲν ἐνήργησεν ὡς εἶδε ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ.

Καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν ἡ μοχθηρὰ τῆς καταστροφῆς θεὰ ἢ ἀτυμωρία, εὖρε τὴν πάντοτε δυστυχῆς ἀνοκτὴν αὐτῇ δουλοῦ καὶ ἀνεργίαν καὶ ἐνταῦθα τὸ

δηλητηριῶδες ποτόν της ἐνήργησε καὶ ἐνταῦθα τὰ καταχθόνια δυνάμεις της ἡγρευσαν ἄγρην πλουσίαν δι' αὐτήν.

Ὁμολογοῦμεν τὴν ἀδυναμίαν μας τοῦ νὰ εἰκάσωμεν ποιοὶ ἰσχυροὶ λόγοι ἠδύναντο νὰ δικαιολογήτωσι τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ περὶ ἀποστολῆς πρεσβείας σχεδίου. Ἀρὰ γε τὸ δύσκολον τῆς εὐρέσεως τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν δαπάνην χρηματικοῦ προσῶ; ἀλλ' ὠφείλον νὰ δοκιμάσωσι πρῶτον καὶ ἂν ἀπεδωκνύετο ὅτι ἦτο δύσκολον τοῦτο τότε ἀπηλλάττοντο τῆς εὐθύνης. Ἀρὰ γε ἡ ἰδέα ὅτι ἴσα δύναται τῇ ἀποστολῇ πρεσβείας καὶ ἡ ἀποστολὴ μόνον τοῦ ὑπομνήματος; Δὲν τολμῶμεν νὰ κατηγορήσωμεν τῶν ἀξιολύμων μελῶν τοσαύτην ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων διότι πλείστων ἑξ αὐτῶν αἱ ὑπογραφαὶ συνώδευσαν πρὸ χρόνων ἄλλα ὑπομνήματα, καὶ ἀναμένουσιν εἰσέτι καὶ θὰ ἀναμένωσιν εἰς αἰῶνα τὸν ἀπάντησιν. Ἀρὰ γε ὑπερίσχυσε ἡ ἰδέα ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν εἰς ἓν ὑπόμνημα καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἀποστολὴν πρεσβείας; ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν ὑπολείπεται τῆς ὀριστικῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ σχεδίου, διότι δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν τοῖς ἀξιοτ. μέλεσι τὴν γνῶσιν τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ τὴν πείραν τῶν παρ' ἡμῖν πραγμάτων, ὥστε ν' ἀγνοῶσιν ὅτι μετὰ μίαν, ἀρνητικὴν πάντοτε ἀπάντησιν εἰς τὸ ὑπόμνημα, ἡ ἀπογοήτευσίς πλέον θὰ ἐξαπλωθῇ, ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐπιτυχίας θὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὅσῃ καὶ αἱ ταύταις παρεπόμεναι ἀδράνεια καὶ ἀδιαφορία θὰ ἐπικρατήσωσι καὶ κυριεύσωσι πάντων. Ἀρὰ γε ἡ ἐκλογή τῶν καταλλήλων διὰ πρεσβείαν προσώπων; Τὸ τοιοῦτο τότε μόνον δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι συνέτεινεν εἰς τὴν ἀπόρριψιν τοῦ σχεδίου ὅταν φαντασθῶμεν ὅτι μέλη τινὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐθεώρουν βέβαιον ὅτι εἰς αὐτοὺς θὰ ἀντιτίθετο ἡ πρεσβεία καὶ εἶχον ἰσχυροὺς ἰδιαιτέρους λόγους νὰ μὴ δύνανται νὰ κάμωσι τοῦτο, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἠρνοῦντο τὴν δόξαν εἰς ἄλλους. Ἀλλὰ τοιαύτη συκοφαντία δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ. Ποιοὶ λοιπὸν οἱ ἰσχυροὶ λόγοι τῆς ἀπορρίψεως τοῦ σχεδίου;

Ἄγνωστον, εἴπωμεν, ἡ προσηγορία ὅτι ἀγνοοῦνται ταῦτα, ἄλλως δὲ

τοῦ εὐαρεστηθῶσι τὰ ἐντιμα μέλη τὰ ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ νομοσχεδίου συνηγορήσαντα νὰ ἀπολογηθῶσιν εἰς τὸ δημόσιον. Καθόσον τοῦτο δὲν γίνεται, δικαιούται πᾶς τις νὰ καταλογίσῃται εἰς εὐθύνην τῶν ὡς πραγματικὰς τὰς ἀνωτέρω ὑποθέσεις.

Τὸν λόγον τοῦ ὅτι «θὰ ἠρκοῦμεθα εἰς ὅσα ἐκάμαμεν καὶ ὅτι ἕως ἐδῶ θὰ ἐμένομεν καὶ τὸ πρᾶγμα θὰ κατέληγεν οὕτω» δέον νὰ ἐρωτήσωμεν καὶ μάθομεν ἀπὸ τὰ γαλλικὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα προφητικῶς ἀπεφάνθησαν ὡς ἀνωτέρω. «Θὰ πέμψωσιν ὑπομνήματα, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν θὰ σπεύσῃ νὰ μὴ ἀπαντήσῃ καὶ τὸ πρᾶγμα θὰ τελειώσῃ ἕως ἐδῶ» ἔγραφον τὰ Γαλλικὰ φύλλα. «Συλλαγήτρια ἔλαβον χώραν ἐν Κύπρῳ καὶ ὑπομνήματα γράφονται καὶ ἀποστολὴ πρεσβείας ἐνταῦθα σχεδιάζεται ἐκ Κύπρου καὶ δὲν καταλείβεται ὅτι θὰ καταστήσωσιν ἕως ἐδῶ οἱ Κύπριοι» ἔγραφον περίπου τὰ ἀγγλικά φύλλα καὶ ἰδοὺ ὅτι εἶχον μέγα δίκαιον. Μᾶς ἐκατάλαβαν λοιπὸν πλέον καὶ ἀλλοίμονον καὶ εἰς τὰς φωνὰς μας καὶ εἰς τοὺς ὀδυρμοὺς μας καὶ εἰς τοὺς θρήνους μας καὶ εἰς τὰς οἰμωγὰς μας καὶ εἰς τὰς παρακλήσεις μας καὶ εἰς τὰς ἀπειλάς μας. Τὸν γέλωτα μόνον θὰ προκαλῶσι καὶ τὸ περιφρονητικὸν ἐκεῖνο καὶ καυστικὸν μειδίαμα, θὰ ἀναβιδάζωσιν ἐπὶ τῶν χειλέων τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἀρχόντων μας, λαβόντων πλέον πείραν ὅτι πνέομεν μὲν μέγα ἰσχύομεν δὲ μικρόν.

Μᾶς ἐκατάλαβαν λοιπὸν πλέον. Δὲν εἴμεθα διὰ τίποτε ἱκανοί, καὶ ἀνάγκη νὰ τὸ εἴπωμεν διὰ νὰ μᾶς φαίνεται ὀλιγώτερον πικρὸν ὅταν μᾶς τὸ λέγωσιν ἄλλοι. Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς παντὸς ἔργου θὰ ριφθῇ ἀμέσως ἐν τῷ μέσῳ τὸ σπέρμα τῆς διχονοίας καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως, ἡ ζύμη τῆς διαστροφῆς καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως, τὰ ζιζάνια τῆς διαιρέσεως καὶ τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦτο διατὶ; διότι αἱ μικροφιλοτιμίαι, αἱ κενοδοξίαι, τὰ ἀτομικὰ πάθη, ὅς δ' εἴπειν καὶ ὁ φθόνος διὰ τὴν τιμὴν τῆς πρωτοβουλίας ἢ τῆς πρωτοκαθεδρίας ἀνεγείρονται καὶ ἀναφαίνονται αἰφνης ἐν παντὶ κοινοτικῷ ζήτηματι καὶ, ὡς τότε, εἰς ἕκαστον τοῦ καλοῦ, παλαιούτου καὶ

καταστρέφουσι πᾶν σχέδιον. Λαμπρὰ ἀποδείξεις τοῦ ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοι κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ Ἀριστείδου. Καὶ τίς τολμᾷ νὰ εἴπῃ τὸ ἐναντίον;

Παύσωμεν λοιπὸν πρὸς Θεοῦ νὰ θορυβώμεν τὸν κόσμον διὰ τῶν φωνῶν καὶ παραπόνων μας. Παύσωμεν νὰ ταράττωμεν τὸν κόσμον διὰ πράγμα-
τα, τὰ ὅποια θὰ ἀφήσωμεν ἀτελεῖ ἐν τῷ μέσῳ. Οὐδεὶς θὰ πιστεῖ εἰς τὰ πα-
ράπονά μας, οὐδεὶς θὰ μᾶς παρέχῃ τὴν ἐλαχίστην προσοχήν. Μᾶς ἐκατάλαβαν πλέον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὁ ἀξιότ. Δήμαρχος τῆς πόλεως μας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς κατὰ τὸν δημαρχικὸν νόμον ἀποχωρήσεως 5 μελῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ ἴδιος, καὶ ἀντικαταστάσεως τούτων διὰ νέας ἐκλογῆς, ἦτις γενήσεται τὴν προσεχῇ Τρίτην, ἐποιήσατο λογοδοσίαν, συνοψίσας τὰ κατὰ τὴν δημαρχίαν του ποιηθέντα ἔργα, ἣν δημόσιεῦμεν κατωτέρω.

Ἡ λήξασα περίοδος τῶν Δημαρχιακῶν μας, ὑπὸ τὴν ἐμφρονα καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐπαίνου διαχείρισιν τοῦ τε προσφιλοῦς ἀξιότιμου Δημάρχου, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν συνεργασθέντος ἐν συμ-
πνοίᾳ καὶ ἀγαθῇ ὑπὲρ τῆς πόλεως με-
ρίμνῃ ἀξιότ. δημοτικοῦ συμβουλίου, εἶνε ἡ εὐτυχεστέρα δημαρχιακὴ περίοδος διὰ τὴν πόλιν μας. Οὐδέποτε ἐπετελέ-
σθησαν τοσαῦτα δημόσια ἔργα, οὐδέπο-
τε ἐπεστήθη τοσαύτη μέριμνα καὶ φρον-
τίς περὶ καθαριότητος, καλλωπίσεως καὶ φωτισμοῦ τῆς πόλεως, ἐνῶ ἂφ' ἐτέ-
ρου οὐδέποτε ὠκονομήθησαν μετὰ τό-
σης περισκέψεως αἱ πρόσοδοι, ὥστε ἀ-
πὸ 1,600 λίρας χρέος ὅπερ εὔρον, νὰ
καταβιβασθῇ τοῦτο εἰς 800.

Ταῦτα πάντα οὐδένα πολίτην λαν-
θάνουσιν, ἐγκλημα δὲ θεωρηθήσεται ἐὰν
δὲν σπεύσωσιν οἱ πολῖται, ἂφ' ἐνὸς μὲν
νὰ ἐκφράσωσι θερμῶς τὰς εὐχαριστίας
τῶν, ἂφ' ἐτέρου δὲ νὰ ποιήσωσιν οὕτως
ὥστε ἡ εὐτυχὴς αὕτη περίοδος τῶν δη-
μοτικῶν μας νὰ μὴ διακοπῇ ἀλλ' ἐπὶ
πολλὰ ἔτη νὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχουσα
τὰ τοσαῦτα εὐεργετήματα τῇ πόλει
μας.

Ο κ. Ι. Καρύδης, ἔδοτο τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς
θέσεως α. γραμματέως καὶ διεκμηγῆτος τοῦ διοικητοῦ
τῆς πόλεως μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς τιμήσαντας τὴν μνήμην
τοῦ μακαρίτου πατρὸς ἡμῶν
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
θαπόντος ἐν Λάρνακι τῇ 23 Φεβρ. 88.

Ἀδελφοὶ Κύριοι,

Ἐν τῇ βαρύνῃ ἡμῶν συμφορᾷ, ἐν ταῖς
δακρύαις καὶ τῇ ὀδύρῃ, ἃς ἔν πασχέ-
μεθα, ἐκτίθεσθε ἡμεῖς ἡμεῖς ἀνακούφισιν
ἐν τῇ φιλόστοργῃ μερίμνῃ, ἣν ἐν τῇ νόσῳ
καὶ ἀνταρξίᾳ ἡμῶν πατρὸς ἐκτελέσωσιν

καὶ ἐν τῷ πένθει, ὅπερ ἐπὶ τῷ ἀδοκίμῳ
θανάτῳ αὐτοῦ ἐπεβλήθη, αἱ Ἀνώταται
τῆς Νήσου Πολιτικαὶ καὶ Ἐκκλησιαστι-
καὶ Ἀρχαί, τὸ ἐν Κύπρῳ Προξενιακόν,
σώμα, αἱ τῆς πόλεως ταύτης πολιτικαί,
δημοτικαὶ καὶ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαί,
καὶ ἐν γένει σήπασα ἡ ἐκκλησία πόλεως,
ἐν ἣ ὁ περιληψὴς ἡμῶν πατήρ, ἡ πόλις
καὶ μετ' αὐτῆς, ἡ γενέσθαι αὐτοῦ πόλις
Λεμεσίου μετὰ τῇ Ἐπαρχίᾳ, τὸ ἔσχατον
μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ τῆς Νήσου συγ-
βουλίου, ἡ Πρωτεύουσα καὶ ἡ Ἀμφιχω-
στος.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζοντες τὴν ἀέδι-
ον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς ἅπαντας
τοὺς συμπεπληθάντας ἡμῖν, ἐνδύκνους
λέγομεν ὅτι σήμερον, ἔχοντες συμ-
πολίτας, τιμῶντας τοὺς ἐργαζομένους
τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀποδεχόμεθα ἐν πενήτῳ
συγκινήσει τὰς ἀποκηρυσσόμενας τῷ νε-
κρῷ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν πατρὸς Δημη-
τρίου Α. Νικολαΐδου τιμὰς ὡς τὸ εὐωδέ-
στερον μῆρον τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ
τοῦ ὡς δόξαντος ἀνθρώπου τῶν πόλε-
ων ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνθρώπων.

Ἀπὸ τῶν ἀναμνηστικῶν ταύτων ὁ ἀνα-
τέλλῃ φῶς ἀκτίς, φωτίζουσα τὴν στυ-
ρίαν τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν τύχης, καὶ ὡς
ζωογονεῖ τὰ ὅλα τῆς ἐπιτηδείας ἀνθρώπων
φύλλου, τὰ ἐπὶ τῶν δακρύων τῆς χήρας
καὶ τῆς ἐξόδος τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀνδεν-
όμενα.

Δέξασθε καὶ αὖθις, εὐγενεῖς Κύριοι,
τὴν ὁμολογίαν τῆς ἀδίδου εὐγνωμοσύνης
τῆς χήρας καὶ τῶν τέκνων τοῦ ἀντι με-
ταστάτης.

Ἐν Λάρνακι τῇ 1 Μαρτ. 88.

Οἱ τεθλιμμένοι υἱοὶ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜ. ΛΑΝΙΤΗΣ.
ΓΕΩΡΓ. ΔΗΜ. ΛΑΝΙΤΗΣ.
ΒΡΑΣΙΑ ΔΗΜ. ΛΑΝΙΤΗΣ.

Ἐστὼς ἡμῖν χθὲς ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ, ἣν κατὰ καθή-
κον δημοσιογραφικὸν καταχωρίζομεν.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σαλπίγγος»

Μετὰ μερίστης μας ἀπορίας εἰδοίμεν εἰς
τὸ ὑπ' ἀριθ. 164 φύλλον τῆς ἡμετέρας ἐ-
φημερίδος διάφορον, διὰ τοῦ ὁποῦ λέ-
γεται ὅτι «ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ εἰδησις ὅτι πι-
θανὸν ἔστι ἀνατεθῇ τὸ ἐ.λ.λ. Πρακτορεῖον
τῷ ἐνταῦθα Κυρίῳ Ι. Καραγεωργιάδῃ, φο-
βεῖσθε μήπως συνέπειτα ὑφισταμένης ρῆ-
ξεως καὶ μεγάλης διαστάσεως μεταξὺ αὐ-
τοῦ καὶ τοῦ πλείστου τῶν πολιτῶν, συμ-
βῶσι δυσάρεστοι σκηνῆται, διὰ τὰς ὁποί-
ας θὰ εὐθύνωνται ἠθικῶς τοὺς ἐλάχιστον οἱ
δόντες ἀφορμῇ εἰς ταῦτα.

Οὐδόλως παραδεχόμεθα ὅτι ὑπάρχει
ρῆξις καὶ διάστασις μεταξὺ τοῦ πλείστου
τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ Κου Ι. Καραγε-
ωργιάδου διότι, ἔπρεπε νὰ σκεφθῇτε κ.
Συντάκτα ὅτι τὴν πόλιν μας δὲν ἀπαρ-
τίζουν ὀλίγα άτομα, ἀλλὰ εἰς εἰς
ρῆξιν καὶ διάστασιν μεταξὺ τοῦ ρη-
θέντος Κου Ι. Καραγεωργιάδου. Ἐμεῖς
ἐτοιμοὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν ὅτι τὸ
πλείστον τῶν πολιτῶν, ἀγαπᾷ, ἐκτιμᾷ,
καὶ σέβεται τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅτι δὲ
τὰς ἐπὶ φρεσίν, περισσότερον δὲ ὡς κά-
λλιστον ἱατρὸν, καὶ ὡς κάλλιστον πολι-
την.

Ὅθεν σᾶς παρακλιθεὶς, χάρῃ τῆς
ἀληθείας καὶ ἵνα μὴ παρεξηγηθῶν,
δημοσιεύωμεν ταδε αἰετὸ προσεχὲς φύλ-
λον τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 29/12 Μαρτ. 1888.

(Ἐστὼς 35 ἀπογραφῆς)

Ἐπειδὴ οὐδεὶς ἡμερῶν ἐν ἡμεῖς νὰ ἀποφύγῃ
τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ πόλις μας
νὰ ἔσται ὡς ἡ πόλις τοῦ ἁγίου ὁμοῦ καὶ ὡς ἡ
80 καὶ 100 ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς.

πολιτῶν. Ἐπεὶ καὶ κατόπιν τῆς ἀναρρέσεως αὐτῆς νὰ
ἡδυνάμεθα νὰ ἐκλογίσωμεν τὴν ἀντιπάλιν μας καὶ τὸ
καλὸν μας ἀλλὰ λυπούμεθα εὐλαχρῶς ὅτι οὐδὲν ἀντι-
ρεῖται ἐξ ὅσων ἐγράψαμεν, ἐπικυροῦνται δὲ μάλιστα καὶ
ἐκ τῆς ἐν οὐ μὲν γράψαντες ὅσα ἐγράψαμεν.

Ἐπιθυμοῦμεν κύριοι εὐλαχρῶς τὴν ἐξ ἡμεῶν τῶν δικα-
νῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὅμως τὰ τοιαῦτα διαζήματα διδόν
ἐπιτυχὲς τροπὴν, ἥτις, ὑποβοηθουμένη, ὡς μὴ ὥστε
διὰ τοιαύτων ἐνεργειῶν, δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς δη-
μοτικὴν καταστρατηκώτατον διὰ τὴν μικρὰν κοινότητα
μας. Τὸ τοιαῦτο δὲ, δὲν διακωλύει, νομίζομεν, ἐκτελέ-
σας, εἰ εἰσδηλοῦται πρόσωπον, ὅσον ἀλλοτρίως πολίτης
καὶ ἐν ὑποταγῇ τοῦτο. Περιπλέον δὲ, πάντα καλ-
λίστον πολίτην ἐπιθυμοῦμεν νὰ βλέπομεν ἡτυ-
χον καὶ ἀπαρτίζοντα πᾶν μέτρον, ὅπερ σκοπὸν ἔχει
μὲν οὐ ν' ἀναρρίπτῃ πάθῃ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ δικι-
ωνίᾳ τὰς διχονοίας καὶ διακρίσεις.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Δημάρχου.

Κύριοι Σύμβουλοι.

Ὅτε πέρυσιν ἡ ὑμετέρα ἐμπροσθέν ἐπι-
μητὴ με διὰ τοῦ ἀξιώματος, Προέδρου τοῦ Δη-
μαρχείου, πρὸ τῶν πολλῶν εὐθυνῶν τῆς ὑψη-
λῆς ταύτης θέσεως, ἐνεθάρρυνέ με μόνῃ ἡ πε-
ποιθῆσις ἐπὶ τὰς πεπειραμένους ὁδηγίας καὶ τῇ
εὐλαχρῇ σύμπραξιν ὑμῶν.

Ἦδη λήγοντος τοῦ ἔτους, αἰσθάνομαι ἐν ἐ-
μυτῷ ἀπαραίτητον καθήκον νὰ ἐκφράσω τῷ
Συμβουλίῳ ἀπείρους εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ νοή-
μονι προθυμίᾳ καὶ δραστηριότητι, ἣν τοῦτο ἐ-
πεδείκνυτο εἰς τὰς ὑπὲρ παντὸς κοινωφελούς ἐρ-
γου ἀποράσεις, τοῦ ὅπερ ἐναργῶς τεκμηρίω-
ται ἐκ τῶν πανθομολογουμένων εὐαρέσων ἀ-
ποτελεσμάτων.

Τὸ Δημοτικὸν χρέος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔ-
τος ἀνῆλθε εἰς £ 1607. 11. 4. νῦν δὲ με-
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργων, ἅτινα λίαν ἀναγκαίως
ἐπετελέσθησαν, ἡλαττώθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν £
800. ποσὸν ὅπερ θέλει καλυφθῇ ἐντὸς πολὺ
συντόμου διαστήματος ὥστε ἐπληρωθῇ εἰς τὸ δι-
ασημα τοῦ ἔτους £ 807. 11. 4. χρεωλύσιον,
ἐκτὸς £ 66. 17. 1. διὰ τόκους.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε μεγάλως ἡ περὶ τὴν
εἰσπραξίν τῶν καθυσχημάτων δραστηριότης,
χάρῃ τῆς ὁποίας περιήλθομεν εἰς τὴν δυσάρε-
στον ἀνάγκην νὰ ἐναγίζωμεν καὶ πολλοὺς κα-
θυστεροῦντας ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι τὸ ἀποτέ-
λεσμα τοῦτο ἐπετεύχθη ἀντὶ τῆς εἰσπράξεως
τῆς διὰ τὸ ἔτος 1887 ἐπιβληθείσης φορολο-
γίας ἐπὶ τῶν κτημάτων, τῆς ὁποίας τὴν εἰσ-
πραξὶν ἀνέβαλα ἐπὶ τινὰς μῆνας, ἀποβλέπων
εἰς τὴν ὡς ἐκ τῆς περυσινῆς δυσυχίας οὐχὶ λί-
αν εὐάρεστον οικονομικὴν κατάστασιν τῶν πο-
λιτῶν.

Ἀρκετὰ μέγα ποσὸν ἐδαπανήθη ἐκ τοῦ Δη-
μοτικοῦ ταμείου δι' ἐπιδιορθώσεις ὁδῶν ἐν
τῇ πόλει, ἀλλ' εἶνε ἀναμνήρηστον ὅτι διὰ τῆς
δαπάνης ταύτης παρέχουσιν ὅλως διάφορον
οφιν αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως, νῦν δὲ, ἐκτὸς τῶν
λιδοσπρώτων τεμαχίων τῶν ὁδῶν ἀγ. Γεωρ-
γίου καὶ ἀγ. Ἀνδρέου, ἃς εὔρε τὸ παρὸν συμ-
βούλιον, ἔχομεν λίαν ἐπιτυχῶς ἐπιδιορθωμέ-
νας με σχέδιον macadam μετὰ καταλλήλων
πεζοδρομίων τὰς ὁδοὺς «Βικτωρίας» μέρος
Hambel τουρκικὴν ἀγορᾶν, ὁδὸν Κουμαν-
δαρίας ὁδὸν Σαλαμίνος, Sea Lane ἀγ. Ἀθα-
νίου, ἀγ. Πατρικίου, ἥδη δὲ ἀποπερατοῦται καὶ
ἡ ὁδὸς ἀγ. Γεωργίου, ἥτις ἐνούμενη μετὰ τῆς
ὁδοῦ Λάρνακος, ἔσται λίαν χρήσιμος ὁδὸς, τερ-
πνὴς δὲ περιπάτου συνάμα, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς
ἐλπίζομεν, ἀναπτυχῶσι τὰ καθ' ὅλην τὴν
ὁδὸν ἐπιμελῶς φυτευθέντα καὶ περιποιούμενα
δένδρα. Εἶνε λυπηρὸν ὅτι εἰς πάντα τὰ ἔργα
ταῦτα εὐδαιμόνως παρέσχεν ἡμῶν συνδρομὴν ἡ Κυ-
βέρνησις, ἀφ' ἧς μάλιστα τὴν παραχώρη-
σιν φυλακισμένων ἐργατῶν, οἱ, ἰσπανικῶς
μάλιστα ἠρτησάμεθα, ἐπὶ ἑστέρου, τὸ συμ-
βούλιον ἐρεῖται χάριτας εἰς τὴν κρατικὴν
ἐκτίρησιν, ἥτις λίαν εὐγενῶς ἔθετο εἰς τὴν
ἐκτίρησιν μας πλεον ἡ ἀπολ' ἀμαρτίας ἀνέκτι
ἀντὶ τῆς διακρίσεως ἀμαρτίας.

Εν τῷ μεταξύ χρόνῳ γυμνευθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1851 ἐγένετο πατὴρ τριῶν ἀρρένων καὶ τριῶν θυγατέρων, ὧν τὴν ἀνατροφὴν ἐπεμελήθη μετὰ φιλοστοργίας αὐτὸ τοῦτο παραδειγματικῆς καὶ σπανίως, τῇ προσεχέστερῃ τῶν υἱῶν του προσπορίσας καὶ πλήρη πανεπιστημιακὴν παίδευσιν.

Ἀλλὰ καὶ ὡς Ἕλλην πολίτης ἀείποτε πρέσχον ἐ-αὐτὸν πρόθυμον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἔθνικῶν συμπε-ρόντων, ἐπὶ δεκαοκταετίαν ἔλην εὐδοκίμως διατελέ-σας ἐκ δικαιοκρατῶν καὶ προξενικῶν πράκτωρ τῆς Ἑλ-λάδος ἐνταῦθα.

Καὶ ὡς μέλος τῆς Κοινοῦτος οὐκ ὀλίγας προσήνε-κε τὰς ὑπηρεσίας. Κάτοχος μεγάλης γραμμικῆς ἱκανό-τητος συχνότατα ἐχρησιμοποίησε προσκληθεὶς τὸν γλα-φυρὸν αὐτοῦ κάλαμον πρὸς ἀριστερῇ ἐξυπηρέτησιν τῶν Κοινοτικῶν καὶ ἔθνικῶν συμφερόντων, οὐχὶ δὲ σπανίως συνετέλεσε καὶ εἰς λύσιν ἰδιωτικῶν διαφορῶν. Περαι-σμένους δὲ διὰ σπανίως ρητορικῆς τέχνης καὶ ἀπαγγελί-ας, μέχρι πέρας τοῦ βίου αὐτοῦ, ἐχρησιμοποίησε ταύ-τας ὡς ὁ συνήθης ρήτωρ τῆς πόλεως ἐν ἔθνικαίς τε καὶ κοινοτικαῖς ἐορταῖς, ἐκίστοτε δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐθρήνησε ρητορικῶς τοὺς νεκροὺς τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῆς πόλεως. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς κοινοῦτος ἀπεστέλλετο ἐκίστοτε ἐν ἐκλογαῖς καὶ χειροτονίαις ἀρ-χιεπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν, χρηματίζας καὶ ὁ κατὰ προτίμησιν πανηγυριστὴς αὐτῶν.

Καίτοι μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν κατελήθη ὁ μα-καρίτης, ὡς ἐκ τῆς τότε πολιτικῆς, ὑπὸ ἀπαγορευτικῆς καὶ ἀπαισιοδοτικῆς τινὸς περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὑπὲρ τοῦ τόπου διεξαγομένων τότε ἐνεργειῶν, ἅμα ὁμως τῇ πρώτῃ σημείῳ τῆς σχετικῆς ἐπιτυχίας, ἀπεδύθη μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν φιλοπατρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χορηγηθέντων τότε τῇ Νήσῳ λίαν περιορισμένων συν-ταγματικῶν δικαιωμάτων, εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων αὐτῆς. Γενόμενος ὑποψήφιος κατ' ἀμφοτέρας τὰς μέχρι τοῦδε διεξαχθεῖσας βουλευτικὰς ἐκλογάς, δις ἤδη ἐξελέχθη ἀντιπρόσωπος τοῦ τρίτου ἐκλογικοῦ δια-μερίματος διὰ σημαντικῆς συρροῆς τῶν ψήφων τοῦ λα-οῦ. Ἀξιώματος τῆς ἐμπιστοσύνης ταύτης ἀναδειχθεὶς κατ' ὅλως τὰς ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Κυπριακῆς Βου-λῆς Συνόδους αὐτῆς, ἐτίμησε πράγματι τὴν καταληφθεῖ-σαν παρ' αὐτοῦ ἔδραν, διὰ τε τῆς μετὰ τῶν συναδέλφων του ἀδελφικῆς συμποίας, τῆς ρητορικῆς αὐτοῦ εὐ-γλωττίας καὶ τῆς ἐν γένει Πατριωτικῆς αὐτοῦ συμ-περιφορᾶς. Τοσαύτη δὲ ἡ πρὸς τὸ βουλευτικὸν καθήκον ἀφοσίωσις αὐτοῦ, ὥστε, καίτοι ἀδιαθετῶν, ἐνωρὶς καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου ἔσπευσεν, ὡς μὴ ὤφε-λεν, νὰ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν ἐφ' ἀμέλειας, ἕνεκα τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην τρικυμίας, διὰ Λάρνακα, ἀλλὰ δυστυχῶς, λίαν δυστυχῶς προσδληθεὶς πρὸ τοῦ μέσου τῆς ὁδοῦ ὑπὸ πνευμονίας, εὐρέθη ἐκτεθειμένος, μακρὰν πά-σης οἰκογενειακῆς περιθάλψεως, εἰς τὰς ἐπηρεάς τῆς ἀρκούντως ψυχρᾶς ἐπὶ ἀτμοσφαίρας, καὶ οὕτω, φεῦ! τὸ ἀπαίσιον, τὸ τραγικὸν ἀποτέλεσμα ἐπλήθυνεν εἰς Λάρνα-κα ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης ἐβδομάδος.

Τὸ μέγεθος τῆς ὁλως ἀπροσδοκήτου ταύτης συμφο-ρᾶς, ἐν ὅλῃ τῇ σπαραξικαρδίῳ ἀνιρότητι αὐτῆς, ὡς καταστρεπτικὸς κεραυνὸς ἐνέσκηψε ἐπὶ τὰς καρδίας οὐ μόνον τῆς ὅλης ψυχῆ καὶ διανοίας ἀφωσιωμένης οἰκογε-νείας, ἧς τὸ σέμνωμα καὶ στήριγμα ὑπῆρχεν ὁ μακαρί-της, ἀλλὰ καὶ τῶν τριῶν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἀπαρηγορήτων ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ συγγενῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπειραριθμῶν αὐτοῦ φίλων καὶ γνωρίμων, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπολιτῶν ἀπάντων καὶ τῆς νήσου ἀ-πᾶσης. Καὶ δυνάως, κύριοι, τὸ ὑπὲρ τοῦ μακαρίτου ἐξαί-ρετον τοῦτο γένικὸν ἐνδιαφέρον ὑπάρχει: πληρέστατα νόμιμον καὶ δεδικοιολογημένον, διότι ὁ ἀείμνητος ἀ-νὴρ ἐνέκλειεν ἐν ἐαυτῷ σπουδαιότητα τοῦ λαοῦ ἐντο-λὴν καὶ, τὸ δὴ σημαντικώτερον, ἔχραν ἀφοσίωσιν καὶ ἐπιθυμίαν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Τί δ' ἄλλο λοιπὸν ἐστὶν ἢ γενικὴ συμφορὰ παντὶ τῷ λαῷ βαθίως ἐπαισθητῇ, ὁ αἰνιδικὸς καὶ πρόωρος τῷ ἀνδρὶ αὐτοῦ θάνατος;

Ἀλλὰ τί ποιεῖται; Οὐδὲν τῷ ὀφείλει. Εὖτεν ἔστιν ἐν μέντοι ὑπολείπεται, νὰ ἀπαντήσωμεν τῷ μακαρίτῳ ἀπὸ τῆς τῆς ἀνιρότητος πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὰς πα-τριωτικὰς αὐτοῦ ὑπηρετίας τιμὰς καὶ νὰ διατηρήσωμεν τὴν μνήμην καὶ ἐκτίμησιν αὐτοῦ ἀνεξέλιπτον καὶ ἱε-ρὰν, καθιστάμεν αὐτὸν τὴν καρτὴν τῶν ἐκτεθειμένων, καί-τις οὐ καὶ τοῦτον, ὅστις οὐ καὶ μόνον αὐτοῦ ἵσαν

οἶον τε ἀπαγωγικῶς καὶ ἐπὶ μέλλον καθολικῶν καὶ ἐπιζητήτων.

Πρὸς δὲ τὴν ἀπαρηγορήτον σύμφορην, τὰ βαρυκαρδύ-τα τέκνα καὶ τοὺς βαρυπενθούτας ἀδελφούς καὶ λοι-πούς οἰκείους τοῦ μακαρίτου, ἀποτεινὼν τὸν λόγον, εὐ-χόμενος αὐτοῖς ἀπὸ καρδίας τὴν εἰς ὅλους παρακαλῶν, ἐλπίζω δὲ εἶναι τὸ γεγονός τοῦ τόπου γενικῶς πένθους ἐ-πὶ τῇ στερήσει τοῦ φιλάτου τῶν θύλει χρηρημέσαι αὐτοῖς διὰ τῆς πρὸς τὸν ἀείμνητον καθολικῆς ταύτης συμπαιδείας καὶ ἐκτιμήσεως ὡς στοιχείον σχετικῆς μὲν ἀλλὰ πραγματικῆς παρηγορίας.

Νῦν δὲ, ὡς σημαντὴ καὶ μετὰ τῆς τοῦ μακαρίτου σιὰς πρὸς σὲ εὐλαδῶς ἀποτεινόμεναι Σύγγνωθί μοι ἐν ἐπι-χειρήσει κατὰ καθήκον καὶ κατὰ δύναμιν νὰ πλέξω τὸν στέφανόν σου, ἐπλεξῆ σοι αὐτὸν κατὰ πολὺ κα-τώτερον τῆς ἀξίας καὶ τῶν ἀρετῶν σου. Σύγγνωθί μοι περιτλὲν ἐὰν ἐν τῇ πλυντῇ τοῦ στέφανου σου δὲν κα-τ' ὀρθῶς καὶ συλλέξω ἐκ τῶν εὐκυντοῦς ἀνθόντων τοῦ βί-ου σου τὰ λαμπρότερα τῶν ἐν αὐτῷ ἀνθῶν. Ἐπλεξῆ σοι αὐτὸν βεβαίως λίαν ἀπύχυνος καὶ λίαν ἐλλειπὴς, οὐ-χὶ βεβαίως ὡς ἤθελον, οὐδὲ ὡς θὰ ἡδυνάμην ἐν μὴ διατέλουν ὑπὸ τὸ βῆρος σπουδαίας σωματικῆς ἐξανθή-σεως, συνεπεία τῆς ἀπὸ πολλῶν μηνῶν κατεχούσης με-δοληρᾶς ἀσθενείας, καὶ ἐὰν ἡ ἐπὶ τῇ προώρῳ μεταστῆ-σει σου δόνην μου δὲν ἐτάραττον ἐπὶ μέλλον τῆς πνευ-ματικῆς μου δυναμείας.

Ναί, σεβασμία τοῦ μακαρίτου μορφή, τὸ ἐπὶ τῇ στή-ρᾳ στερήσει σου ἄλλως μου εὐδυνάμους κατώτερον τυγ-χάνει οἰουμένη ἐπιστηθίου σου φίλου, ἢ συγγενούς, δι-ότι ὁ μετὰ σοῦ συνδύων με τριπλοῦς ἡθικῶς δεσμός, μα-θητοῦ πρὸς διδάσκαλον, ἀνεκάλειν φίλου εὐγνωμονούν-τος πρὸς φίλον πατριῶς ἀγαπῶντα καὶ ἐπὶ τέλους συν-αδελφὸν ἐν τῇ ἀντιπροσωπείᾳ τῆς Πατρίδος πρὸς συνά-δελφον ἀδελφικώτατα διεκτικῶς συνεργαζόμενον, ὁ τρι-πλοῦς, λέγω, οὗτος δεσμός εὐδαμῶς ὑπολείπεται καὶ τοῦ στενοτάτου συγγενικοῦ.

Ἐπέπρωτό μοι λοιπὸν πρὶν ἢ δύο παρ' ἐλθῶσιν ἔτη ἐφ' ἧς ἀμρότεροι ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ πικρῶς ἐθρη-νήσαμεν ἐτέραν μεγίστην ἀπώλειαν τῆς πατρίδος, νὰ θρηνησωμεν σήμερον καὶ τὴν σὴν τὴν οὐχ ἦττον δδυ-νηρὰν ἡμῖν τε καὶ τῇ Πατρίδι, καὶ τοῦτο ἐν ἐποχῇ κατ' ἣν νεανικῶς ἐσπάργας εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν βου-λευτικῶν καὶ πατριωτικῶν ἔργων σου, εἰς ἐποχῇ κατ' ἣν θὰ ἐχρησίμευες ἕως τῇ πατρίδι καὶ εἰς τὸν καταρ-τισμὸν τῆς ἐπὶ Λονδίον μελετωμένης ἐκτάκτου προ-σείας αὐτῆς πρὸς ἐπιζήτησιν τοῦ κυριεύου τῆς δυστρο-ρήτου θέσεως αὐτῆς; Ἀλλ' οὕτως ἔδοξε τῷ Ὑψίστῳ!

Γενοῦ λοιπὸν μετὰ τοῦ προπαρελθόντος πατριώτου, φί-λου καὶ συναδέλφου σου, γενοῦ παρὰ τῷ Ὑψίστῳ Θεῷ τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλέων προσείας θερμῇ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους σου, ὃ τοσούτῳ ἐπὶ ζωῆς σου ἡγάπησας καὶ ὑπὲρ ὧν τοσούτῳ ἐμόχλησας, καὶ ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ πλήρους πραγματώσεως τῶν ἐγκαρδί-ων ἀνταρκετῶν πόθων αὐτῶν. Εὐθε!

Γαίην ἔχοις ἐλαφρὰν ἐρήνιμην φίλε!

Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι σε ἔσχε πατριῶτα!

Πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς καὶ ἐπι-στάτας τῆς «Σάλπιγγος».

Παρακαλοῦνται οἱ ὀφείλοντες συνδρο-μας τῆς «Σάλπιγγος» παρ' ἐλθόντος ἔτους νὰ σπεύσωσι νὰ ἀποστείλωσι ταύτας πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς δημοσιεύσεις ὀρο-μάτων. Παρακαλοῦνται αἱ ἐν τοῖς χωρί-οις ἐπιστάται νὰ πέμψωσι ξεκαθίρι-σιν τοῦ λογαριασμοῦ, καὶ σημειώσιν ποι-οὶ εἰσέτι δὲν ἐπλήρωσαν, διότι ἡ τοι-αύτη κατάστασις εἶνε πλέον ἀνυπόφορος. Δὲν ἀπαιτοῦμεν νὰ δίδωμεν διὰ τῆς βίαις φύλλων εἰς κατένα, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀνε-χόμεθα νὰ ἐμπαιζώμεθα ὑπὸ τινῶν, οἵτι-νες δέχονται τὸ φύλλον ἐπ' ἀρκούν-ται, μὰς ἀγνοοῦν καὶ διαπαύειν ἀρκετὰ ταχυδρομικά, καὶ ὅταν ζητήσῃ ἡ συνδρομή δὲν ἐπὶ λογαρ. πλέον φύλλον. Λέγουσιν: «μὰ τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς σὺς πῶς ἤρξατο πρὸς τὸν ἔτος» καὶ δὲν τὸ ἔτος δὲν πρὸς τὸν ἔτος. Ἀποστέλλετε

λοιπὸν ἱστορίας ἀκούσατε ποίου εἶδους ἀνθρωπάριον ὑπάρχον ἐν τὸν κόσμον. Εἴμεθα λοιπὸν ὑπόχρεοι νὰ γράφωμεν καὶ νὰ εἰδοποιώμεν πάντα συνδρομητῇ-ποτε ἀρχεται τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς τῶν, ἐνθ' ἔχει εἰς χεῖρας τοῦ ἀποδείξει ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶνε σημειωμένον τοῦτο; Τὴν τοιαύτην κατὰστασιν δὲν τὴν ἀνεχόμεθα πλέον. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦ νὰ ἀρχη-ται ὁ λὼν τῶν ἐν Κόπρῳ συνδρομητῶν ἡμε-ρομῆ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου, πολλῶν τῶν ὀ-ποίων τὸ ἔτος ἔληγε τὴν 12 Νοεμβρίου 1887 ἐχαρίσαμεν τὰ φύλλα μέχρι τέλους Δεκεμβρίου καὶ ὁμως χρεωστοῦσιν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν τῶν οἱ πλείστοι. Ὅσοι λοιπὸν θὰ γείνυνται νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Σάλπιγγα» ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔ-τους, θὰ πληροῦνται τὴν ἀνάλογον συν-δρομὴν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου. Ἡ συνδρομὴ ὡς πολλὰκις εἶπομεν θὰ προ-πληροῦνται ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ πρώ-του φύλλον. Τοιουτοτρόπως θὰ γνωρίζω-μεν ἐγκαίρως πόσους συνδρομητὰς ἔχο-μεν καὶ δὲν θὰ διαπαύωμεν ματαίως τα-χυδρομικά καὶ λοιπὰ ἐξόδα ἐκτυποῦν-τες καὶ ἀποστέλλοντες φύλλα περισσότε-ρα τῶν ἀναγκαίων.

ΦΙΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Βασι-λείου Ζ. Μαρκίδου ὁδὸς Ἀγ. Γεωργίου, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλεῖται μακαρο-νάδα Νισαπόλεως πρωτίστης ποιότητος ἄβροχος καὶ νωπὴ, λιανικῶς μὲν πρὸς γρ. 3 3]4 ἢ ὀκτὰ, χονδρικῶς δὲ πρὸς γρ. 3 1]4.

Ἀξιοτ. κ. συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Εὐαρεσθήητε παρακαλῶ νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ φύλλον σας χάριν τῶν καπνίζοντων καὶ μάστιχα ἐκείνων οἵτινες ἀγνωστοῖν ἀναγνώσιν, ὅτι ὁ κ. Ι. Α. Τσαγκάδας, ἀγνωστοῖς διατὶ, μετῆλ-λαξεν τὴν κυπάρισσον, τὴν ὁποίαν σὺν ἡθῶς ἔθετεν ἐπὶ τῶν πακέτων του, διὰ τῆς περισερᾶς, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς θέτομεν ἐπὶ τοῦ πακέτου τῶν καπνῶν μας, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἰδική μας περισερὰ βλέπει πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐνθ' ἡ ἰ-δική του βλέπει πρὸς τὰ δεξιὰ. Τὴν διάκρισιν αὐτὴν συνιστῶμεν ἰδίως εἰς τοὺς ἐκ τῶν χωρίων ἀγοραστάς.

Λεμησῶ 3 Φεβρ. 88.

ὁ ὑμέτερος

Ἀθανάσιος Γ. Πατίκης καὶ Σα.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ ἐν τῇ πρω-τευούσῃ (Λευκωσίᾳ) λαμπρὸν ὑποδη-ματοποιεῖον τοῦ κ. χ' Γαβριήλ σκαρ-πάρου, κείμενον παρὰ τῇ κρήνῃ ἀντι-κρὺ τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ν. Ἱερεμῖα, θέλουσι μείνει κατὰ πάντα εὐχαριστη-μένοι ἐκ τε τῆς ποιότητος, στερεότητος, καλλιτεχνίας καὶ τῆς τιμῆς. Τὸ ὑπο-δηματοποιεῖον τοῦ κ. χ' Γαβριήλ κα-τασκευάζει παντὸς εἶδους ὑποδήματα, ἀγγλικῆς ἢ ἐγγυρίου κατασκευῆς, ἀ-μιλλώμενα πρὸς τὰ τῶν καλλιτέρων τῆς Εὐρώπης τοιοῦτων καταστημάτων.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»